

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Κανονισμός υπ'Αριθμ. 1008/558/7.5.1996

* Εσωτερικός Κανονισμός της Ανδρώας Κοινοβιακής Ιεράς Μονής Αναστάσεως του Χριστού Λουτρακίου, της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου.

Έχοντας υπόψη:

1. τας διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 4 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος», όπως έχει συμπληρωθεί δια του άρθρου 51 παρ. 3 του Ν. 4301/2014,
2. τας διατάξεις του Κανονισμού 39/1972 «Περί των εν Ελλάδι Ιερών Μονών και Ησυχαστηρίων» (ΦΕΚ 103/τ.Α΄/30.6.1972),
3. την υπ' αριθμ. 683/27.3.1996 Πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου Παντελεήμονος, και
4. την υπ' αριθμ. 1008/558/7.5.1996 Απόφασιν της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου,

Αποφασίζουμε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΙΔΡΥΣΙΣ - ΣΚΟΠΟΣ

Άρθρο 1

1. Ίδρυσις. Η Ιερά Κοινοβιακή Μονή της Αναστάσεως του Χριστού συνεστήθη και ανηγέρθη εκ θεμελίων επί ειδικώς προς τούτο δωρηθείσης και αγορασθείσης οικοπεδικής εκτάσεως, κειμένης εις θέσιν «Δεξαμενή» της περιοχής Λουτρακίου υπό ευαρίθμου Γυναικείας Μοναστικής αδελφότητος υπό την Μοναχήν Καλλινίκην Βαρελάν και την καθοδήγησιν του Ιερομονάχου κυρού Ιγνατίου Πενταράκη το έτος 1930. Ανεγνωρίσθη ως Ν.Π.Δ.Δ. δια του υπ' αριθμ. 1/ 20-3-1955 Βασιλικού Διατάγματος δημοσιευθέντος εις Φ.Ε.Κ. 126/20-5-1955 και μετετράπη εις Ανδρώα Κοινοβιακή Μονή υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου Παντελεήμονος Καρανικόλα, δια του υπ' αριθμ. 16/12-1-1990 Προεδρικού Διατάγματος δημοσιευθέντος εις Φ.Ε.Κ.6/22-1-1990, όστις και κατέστησεν Καθηγούμενον ταύτης τον Αρχιμανδρίτην Αγάπιον -κατά κόσμον Αλέξανδρον- Δρίτσαν.

Άρθρο 2

1. Σκοπός. Σκοπός της Ιεράς Μονής είναι η επίτευξις της εν Χριστώ τελειώσεως και σωτηρίας των αδελφών αυτής δια της πραγματώσεως των Ευαγγελικών αρετών, μέσω της ακριβούς μοναχικής πολιτείας, όπως την διέγραψαν οι Άγιοι Πατέρες, εις τους θεοπνεύστους και αιωνίου κύρους Μοναστικούς Κανονισμούς αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Άρθρο 3

1. Η Ιερά Μονή τελεί υπό την πνευματικήν προστασίαν του οικείου Επισκόπου, εις τον οποίον η Αδελφότης οφείλει να αποδίδη την προς το αξίωμα αυτού αρμόζουσαν τιμήν και τον προσήκοντα σεβασμόν. Συγκεκριμένως ο Μητροπολίτης Κορίνθου έχει, συμφώνως τοις Ιεροίς Κανόσι και τω Καταστατικώ Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος, τας κάτωθι δικαιοδοσίας: α) Μνημονεύεται εν πάσαις ταις ιεραίς ακολουθίαις και λοιπαίς αγιαστικαίς πράξεσι, αι οποίαι τελούνται εν ονόματι αυτού, ως ορίζει η Τάξις της Ορθοδόξου Εκκλησίας. β) Επικυροί την εκλογήν και εγκαθιδρύει δι' ειδικής εκκλησιαστικής Τελετής τον υπό της Αδελφότητος εκλεγέντα εκάστοτε νέον Ηγούμενον. γ) Εγκρίνει την περί κουράς η χειροτονίας αδελφού τινος απόφασιν του Ηγουμενοσυμβουλίου. δ) Τελεί τας χειροτονίας μετά πρότασιν του Ηγουμενοσυμβουλίου. ε) Χορηγεί έγγραφον άδειαν δια τας εκτός των ορίων της Ιεράς Μητροπόλεως απουσίας των αδελφών της Ιεράς Μονής πέραν των είκοσι (20) ημερών. στ) Ασκήει πειθαρχικόν έλεγchon κατά παντός παρεκτρεπομένου Κληρικού η Μοναχού της Ιεράς Μονής συμφώνως πάντοτε προς τους Ιερούς Κανόνας. ζ) Ελέγχει την νομιμότητα της οικονομικής διαχειρίσεως της Ιεράς Μονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Άρθρο 4

1. Η διοίκησις της Ιεράς Μονής ανήκει κατά μεν τον πνευματικόν τομέα εις τον Ηγούμενον, κατά δε τους λοιπούς τομείς εις το Ηγουμενοσυμβούλιον, πλην των ειδικών εκείνων περιπτώσεων δι' ας προβλέπεται υπό του παρόντος αρμοδιότης της Αδελφότητος

Άρθρο 5

Ηγούμενος. Ο Ηγούμενος ως η κεφαλή του σώματος του Κοινοβίου οφείλει να είναι ο κατ' εξοχήν εκφραστής του Ορθοδόξου ήθους και δόγματος και ο απαρέγκλιτος τηρητής των μοναχικών θεσμών και παραδόσεων, να έχη τα χαρακτηριστικά του Ποιμένος, τα οποία αναφέρει ο Θεός Παύλος, δηλαδή να είναι νηφάλιος, εγκρατής, κόσμιος και διδακτικός, να διακρίνηται δε επί ζήλω, αρετή και ικανότητι και κυρίως να έχη αποκτήσει δια της πολυχρονίου βιοτής και ασκήσεώς του ως υποτακτικού όλην την επιστήμην της μοναχικής πολιτείας διαθέτων προσέτι γνώσιν της Εκκλησιαστικής τάξεως και των Ιερών Κανόνων.

1. Καθήκοντα και δικαιοδοσίαι Ηγουμένου
 - α. Ο Ηγούμενος είναι ο Πνευματικός Πατήρ της Αδελφότητος και η θέσις αυτού παρουσιάζει εμφανή αναλογίαν προς την του Επισκόπου εν τη Εκκλησία ουχί εις την Αποστολικήν διαδοχήν και εξουσίαν της ιερωσύνης αλλ' εις επίπεδον χαρισμάτων. Λαβών υπ' όψιν την του Αποστόλου ρήσιν: «Εγενήθημεν

ήπιοι εν μέσω υμών, ως αν τροφός θάλπη τα εαυτής τέκνα? ούτως ομειρόμενοι υμών ευδοκούμεν μεταδούναι υμίν ου μόνον το Ευαγγέλιον του Θεού, αλλά και τας εαυτών ψυχάς, διότι αγαπητοί ημίν γεγένησθε» ο Ηγούμενος ασκών πάσαν την πνευματικήν εξουσίαν επί πάντων των μελών, μεριμνά αγρύπνως δια την πνευματικήν προκοπήν απάσης της Αδελφότητος, παρακολουθεί την πολιτείαν εκάστου Αδελφού, παραινεί, καθοδηγεί, συμβουλεύει, προλαμβάνει πάσαν εκτροπήν και ελέγχει πάσαν παράβασιν, συμπάσχων εν αγάπη μετά των τυχόν παρεκτρεπομένων αδελφών και γενικώς μετέρχεται παν μέσον συντείνον εις την κατά Χριστόν μόρφωσιν των Αδελφών.

- β. Συγκαλεί προς πνευματικήν οικοδομήν την Σύναξιν της Αδελφότητος εις τακτά χρονικά διαστήματα οριζόμενα υπ' αυτού
 - γ. Μετά πραότητος, ταπεινοφροσύνης και κύρους μηδενί μηδέν επιτρέπει, το αλλοιούν τους Ιερούς Κανόνας, τους Κοινοβιακούς θεσμούς, τας επιταγάς του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού
 - δ. Προϊσταται των Ιερών ακολουθιών και πρωτοστατεί εις την αγρυπνίαν, εις την νηστείαν, εις την σιωπήν και εις πάσαν σωματικήν άσκησιν
 - ε. Προτείνει εις το Ηγουμενοσυμβούλιον την πρόσληψιν δοκίμων, την μετ' ευχής ρασοφορίαν ή την κουράν (κουρά νοείται η παροχή του Μεγάλου Σχήματος, διότι η Μονή δεν κείρει Μικροσχήμους Μοναχούς) των ωρίμων προς τούτο και την χειροτονίαν των καταλλήλων αδελφών
 - ζ. Προεδρεύει των συνόδων του Ηγουμενοσυμβουλίου και της Αδελφότητος, πλην της περιπτώσεως υποδικίας αυτού ή παρατεταμένης ασθενείας, οπότε προεδρεύει ο εκ των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου έχων τα πρεσβεία. Τούτου δε κωλυομένου ο επόμενος.
 - η. Ορίζει εγγράφως τον αντικαταστάτην αυτού κατά τας ημέρας απουσίας του. Τοιούτου μη οριζομένου, ως αντικαταστάτης αναλαμβάνει αυτοδικαίως ο αρχαιότερος τη τάξει εκ των αδελφών.
 - θ. Εκπροσωπεί την Ιεράν Μονήν ενώπιον διοικητικών, εκκλησιαστικών και δικαστικών αρχών, ως και πάσης άλλης αρχής και παντός εν γένει φυσικού η νομικού προσώπου, κωλυόμενος δε δι' οιονδήποτε λόγον αναπληρούται υπό αδελφού οριζομένου υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου, της αναπληρώσεως ταύτης εγκρινομένης υπό του Μητροπολίτου. Δι ειδικήν περίπτωσιν ή και κατηγορίαν υποθέσεως δύναται, αποφάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου, να ανατεθή η ως άνω εκπροσώπησις εις Νομικόν Σύμβουλον (Δικηγόρον).
 - ι. Υπογράφει πάντα τα έγγραφα της Ιεράς Μονής, ως και τα διπλότυπα εισπράξεων και πληρωμών
 - κ. Χορηγεί εις τους αδελφούς άδειαν απουσίας εκ της Ιεράς Μονής μέχρις είκοσι (20) ημερών (δια την απουσίαν αδελφών εκτός της εκκλησιαστικής περιφερείας παρέχει γραπτήν άδειαν)
 - λ. Επιτρέπει εις ευλαβείς Κληρικούς άλλων εκκλησιαστικών περιφερειών, έχοντας κανονικήν ιερωσύνην, επισκεπτομένους τυχόν την Ιεράν Μονήν, να ιεροπρακτώσιν εν αυτή, τη εγκρίσει και του Μητροπολίτου
 - μ. Αποσκοπών εις το ψυχικόν συμφέρον των αδελφών, την ευταξίαν και ισορροπίαν του Κοινοβίου, εν συνεργασία μετά του Ηγουμενοσυμβουλίου, ορίζει τα ετήσια διακονήματα των αδελφών ως και το δαιτολόγιον της Ιεράς Μονής και εν γένει ουδέν λαμβάνει χώραν εν τη Ιερά Μονή άνευ γνώσεως και ευλογίας αυτού
2. Γεροντία. Το έργον του Ηγουμένου είναι λίαν επίπονον και ευθυνοφόρον δι' αυτό εις την άσκησιν των καθηκόντων του δύναται να έχη περί αυτόν συμβουλευτικόν σώμα, την Γεροντίαν, μέλη της οποίας είναι οι κατ' αρχαιότητα πέντε (5) πρώτοι Μεγαλόσχημοι αδελφοί της Ιεράς Μονής, μετά των οποίων συζηττείτα κατά την κρίσιν του σοβαρώτερα θέματα.
 3. Εκλογή Ηγουμένου
 - α. Δια την διακονίαν του Ηγουμένου εκλέγεται πρόσωπον διακρινόμενον δια το χάρισμα του ποιμαίνειν ψυχάς, προσέτι δε δια τας αρετάς της αυταπαρνήσεως και αυτοθυσίας. Ουδείς αδελφός

επιτρέπεται να επιδιώκη κατ' ουδένα τρόπον την τοιαύτην διακονίαν και μάλιστα δια την τιμήν των ανθρώπων ή δια την προεδρίαν της ποιμένης ή δια δόξαν ή κινούμενος εξ ετέρας ιδιοτελούς επιθυμίας. Η εκλογή του Ηγουμένου είναι έργον του Αγίου Πνεύματος, ο δε ψηφισθείς εις το αξίωμα τούτο αποδέχεται την εκλογήν του μετά πάσης ταπεινοφροσύνης.

- β. Μετά την καθ' οιονδήποτε τρόπον κένωσιν της θέσεως του Ηγουμένου, ο Τοποτηρητής της Ι. Μονής, ήτοι ο εκ των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου έχων τα πρεσβεία, όστις και αναπληροί τον τόπον του Ηγουμένου κατά το μεσολαβούν διάστημα, συγκαλεί υπ' αυτόν το Ηγουμενοσυμβούλιον και αναφέρει γραπτώς εις τον οικείον Επίσκοπον την τε χηρείαν της θέσεως του Ηγουμένου και την προς ανάδειξιν του διαδόχου αυτού ημέραν διεξαγωγής της εκλογής, δι' ην ο Επίσκοπος ορίζει τον εκπρόσωπον αυτού. Ακολουθως το Ηγουμενοσυμβούλιον ρυθμίζει τα της εκλογής του νέου Ηγουμένου ως εξής: Την πέμπτην ημέραν από της κενώσεως της θέσεως συγκαλεί την Σύναξιν της Αδελφότητος προς γνωστοποίησιν του περιεχομένου της τυχόν γραπτής διαθήκης του κοιμηθέντος ή παραιτηθέντος Ηγουμένου δια τήν ενδεχομένην υπόδειξιν ενός ή περισσοτέρων αδελφών προς διαδοχήν αυτού, καθότι ως εκ της θέσεως και της διακονίας του γνωρίζει τας δυνατότητας ενός εκάστου των αδελφών δια το έργον τούτο. Ωσαύτως αναγγέλει εγγράφως την ημέραν διεξαγωγής της εκλογής.
- γ. Η ορισθησομένη ημέρα δεν πρέπει να αφίσταται του εικοσαημέρου από της συγκλήσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου, ανακοινούται δε αύτη προ επτά τουλάχιστον ημερών προς την Αδελφότητα δια τοιχοκολλησεως έξωθι της θύρας της Τραπέζης
- δ. Τα της διεξαγωγής της εκλογής ρυθμίζει Εφορευτική Επιτροπή αποτελουμένη εκ του Τοποτηρητού και δύο αδελφών, του αρχαιότερου και του νεωτέρου τη τάξει. Χρέη γραμματέως της Εφορευτικής Επιτροπής εκτελεί ο νεώτερος αδελφός εκ των μελών αυτής.
- ε. Της εκλογής προηγείται τριήμερος νηστεία και προσευχή, ώστε δια του φωτισμού του Αγίου Πνεύματος να αναδεικνύεται ο πλέον κατάλληλος δια την υψίστην αυτήν εν τη Μονή διακονίαν
- ζ. Δικαίωμα του εκλέγεσθαι έχουν οι τυχόν δια γραπτής διαθήκης υποδεικνυόμενοι υπό του κοιμηθέντος ή παραιτηθέντος Ηγουμένου, της υποδείξεως μη ούσης δεσμευτικής δια την Αδελφότητα. Ωσαύτως και πάντες οι συνεχώς και μονίμως διαβιούντες εν τη Ιερά Μονή, το ολιγότερον επί μίαν πενταετίαν. Παρητημένος η πεπαυμένος Ηγούμενος δύναται να επανεκλεγή, εφ' όσον εξέλιπον οι λόγοι της παραιτήσεως ή της παύσεως αυτού και εφ' όσον χηρέυση η θέσις του Ηγουμένου. Δικαίωμα του εκλέγειν έχουν άπαντες οι εγγεγραμμένοι εις το Μοναχολόγιον της Ιεράς Μονής αδελφοί.
- η. Εν απολύτω ανάγκη και εφ' όσον δεν υπάρχουν οι Πρεσβύτεροι εν τη Αδελφότητι η δεν δέχονται να αναδειχθώσιν Ηγούμενοι η δεν κρίνονται κατάλληλοι, ως Ηγούμενος δύναται να εκλεγή και Διάκονος η και απλούς Μοναχός, αλλά μόνον δια τετραετή θητείαν. Η επανεκλογή αυτού επιτρέπεται απεριορίστως. Μετά την λήξιν της τετραετίας διενεργείται νέα εκλογή Ηγουμένου, έστω και εάν ούτος εχειροτονήθη εν τω μεταξύ εις Πρεσβύτερον, εκτός αν δια πρακτικού υπογραφομένου υπό των 2/3 του γενικού συνόλου των μελών της αδελφότητος υποδειχθή ούτος ως οριστικός Ηγούμενος.
- θ. Η εκλογή γίνεται, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, δια μυστικής ψηφοφορίας, εντός το? ναού ένθα παραμένουν μόνον οι έχοντες δικαίωμα ψήφου αδελφοί. Μετά ταύτα κλείονται αι θύραι του ναού και άρχεται η διαδικασία της εκλογής.
- ι. Προ της ενάρξεως της εκλογής δέον να διαπιστωθή η ύπαρξις απαρτίας. Η Αδελφότης ευρίσκειται εν απαρτία παρόντων των 4/5 των δικαιουμένων ψήφου αδελφών. Ταύτης τυχόν μη υπαρχούσης η εκλογή διεξάγεται μετά τριήμερον, εάν παρίστανται το ήμισυ συν ένα των αδελφών.
- κ. Έκαστος ψηφοφόρος, καλούμενος υπό του Τοποτηρητού κατά ιεραρχικήν σειράν, αρχομένη από

των νεωτέρων, λαμβάνει παρά της Εφορευτικής Επιτροπής ψηφοδέλτιον αναγράφον τα ονόματα των εκλογίμων και αποσυρόμενος σημειοί δια σταυρού το όνομα εκείνου ον κρίνει κατάλληλον δια το αξίωμα του Ηγουμένου. Εάν σημειούνται πλείονες σταυροί, το ψηφοδέλτιον θεωρείται άκυρον. Ακολούθως ρίπτει το ψηφοδέλτιον εις εσφραγισμένον κιβωτίδιον ενώπιον της Αδελφότητος και υπογράφει εις τον υπό της Εφορευτικής Επιτροπής καταρτισθέντα κατάλογον των εκλογέων.

- λ. Η σφράγισις και η αποσφράγισις του κιβωτιδίου καθώς και η καταμέτρησις των ψήφων γίνονται ενώπιον των παρισταμένων μελών της Αδελφότητος
 - μ. Ο λαβών το ήμισυ συν ένα των ψήφων εκλέγεται Ηγούμενος. Μη επιτευχθείσης της απολύτου ταύτης πλειοψηφίας η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μεταξύ των δύο λαβόντων τας περισσοτέρας ψήφους. Τούτων δε ισοψηφισάντων εάν μεν αμφοτέροι είναι κληρικοί η μοναχοί, εκλέγεται ο αρχαιότερος, εάν δε ο εις είναι κληρικός και ο έτερος μοναχός εκλέγεται ο κληρικός. Ακολούθως ο τοποτηρητής της Ι. Μονής αναγγέλει το αποτέλεσμα της εκλογής.
 - ν. Τυχόν ενστάσεις υποβάλλονται ευθύς αμέσως μετά την ως άνω αναγγελίαν και γίνονται δεκταί, εάν συγκεντρώνουν την πλειοψηφίαν των 2/3 των παρόντων αδελφών. Εάν ακυρωθή η εκλογή και δεν συντρέχουν άλλοι λόγοι, διεξάγεται ευθύς νέα ψηφοφορία.
 - ξ. Επί παντός απροβλέπτου κατά την όλην διαδικασίαν της ψηφοφορίας αποφασίζει τελεσιδίκως κατά την στιγμην εκείνην η Σύναξις της Αδελφότητος
 - ο. Μετά το πέρας της εκλογής υπογράφεται Πρακτικόν παρά πάντων των παρασταντων μελών της Αδελφότητος, ολοκληρουμένης και τελειουμένης ούτω, τυπικώς και ουσιαστικώς, της διαδικασίας αναδείξεως Ηγουμένου, και υποβάλλεται εντός τριημέρου εις τον οικείον Επίσκοπον δια τα περαιτέρω
 - π. Αν τινα των μελών αρνηθώσι να υπογράψωσι, γίνεται σχετική μνεία της αρνήσεως εν τω Πρακτικώ, όπερ καθίσταται έγκυρον δια της υπογραφής αυτού παρά των λοιπών μελών
 - ρ. Ευθύς μετά την υπογραφήν του Πρακτικού και την σχετικήν ευχαριστήριον προσευχήν, ο Ηγούμενος αναλαμβάνει εγκύρως την άσκησιν των καθηκόντων αυτού
 - σ. Ο κατά τα ανωτέρω εκλεγείς Ηγούμενος είναι ισόβιος, πλην της ειδικής περιπτώσεως της παραγράφου 3(ζ) του παρόντος άρθρου
4. Χηρεία θέσεως Ηγουμένου. Η θέσις του Ηγουμένου χηρεύει:
- α. ένεκα θανάτου,
 - β. ένεκα παραιτήσεως, η οποία γίνεται δεκτή δια πλειοψηφίας των 2/3 της Αδελφότητος και
 - γ. ένεκα παύσεως, ως ακολούθως: Εάν συμβή ποτέ ο Ηγούμενος να παραχαράττη την ακρίβειαν του μοναχικού βίου η να παραβιάζη συστηματικώς και ηθελημένως τον παρόντα Εσωτερικόν Κανονισμόν, δεν θα εξανίστανται πάντες οι αδελφοί, αλλά οι πρεσβύτεροι τη τάξει θα υπενθυμίζουν εις αυτόν ηπίως και μετά του προσήκοντος σεβασμού το σφάλμα του και θα υποβοηθούν αυτόν εις διόρθωσιν ουχί άπαξ αλλά πολλάκις. Και μόνον εάν τελικώς εμμένη εις το σφάλμα και μετά δύο γραπτάς συστάσεις, τας οποίας οφείλει το Ηγουμενοσυμβούλιον να ποιήση προς αυτόν, απεχούσας αλλήλων τουλάχιστον κατά τρίμηνον, επιλαμβάνεται του θέματος αυτό και συγκαλεί την Σύναξιν της Αδελφότητος δι' εγγράφου ειδοποιήσεως. Η Σύναξις ωσαύτως συγκαλείται και εν περιπτώσει ανεπαρκείας του Ηγουμένου εις την άσκησιν των καθηκόντων του ένεκα βαρείας ασθενείας προκαλούσης ανικανότητα η οιοδηποτε άλλου σοβαρού λόγου. Η απόφασις περί τυχόν παύσεως του Ηγουμένου λαμβάνεται δια πλειοψηφίας των 2/3 των μελών της Αδελφότητος. Δια τα περαιτέρω ως και δια την εκλογήν του νέου Ηγουμένου μεριμνά ο Τοποτηρητής μετά του Ηγουμενοσυμβουλίου κατά την προαναφερθείσαν εν τη παραγράφω 3 του παρόντος άρθρου τάξιν.

Άρθρο 6

Ηγουμενοσυμβούλιον.

1. Συγκρότησις Ηγουμενοσυμβουλίου
 - α. Το Ηγουμενοσυμβούλιον ως διοικητικόν σώμα της Ιεράς Μονής αποτελείται εκ του Ηγουμένου και δύο μελών, εφ' όσον ο αριθμός των μελών της Αδελφότητος δεν είναι ανώτερος του δέκα πέντε, εκ του Ηγουμένου δε και τεσσάρων μελών, εφ' όσον ο αριθμός τούτων είναι μείζων
 - β. Η θητεία των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου είναι τετραετής, αρχομένη τη 1η Ιανουαρίου του πρώτου έτους της τετραετίας και λήγουσα τη 31η Δεκεμβρίου του τετάρτου έτους της τετραετίας. Επανεκλογή των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου επιτρέπεται απεριορίστως.
 - γ. Ταύτα δέον να διακρίνονται δια τον ένθερμον περί την Μοναχικήν Πολιτείαν ζήλον, την Ορθόδοξον μοναχικήν σκέψιν, την ακρίβειαν και συνέπειαν περί την μοναχικήν βιοτήν, δια το πνεύμα της συνεργασίας και δια τας διοικητικάς των ικανότητας
 - δ. Το Ηγουμενοσυμβούλιον συγκαλείται τακτώς μεν υπό του Ηγουμένου άπας του μηνός, εκτάκτως δε είτε υπό του Ηγουμένου η του αντικαταστάτου αυτού είτε υπό του τοποτηρητού είτε υπό της πλειοψηφίας του Ηγουμενοσυμβουλίου
 - ε. Ευρίσκεται εν απαρτία όταν παρίστανται επί τριμελούς τα δύο (2) μέλη του και επί πενταμελούς τα τρία (3) μέλη του
 - ζ. Αι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Επί ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Ηγουμένου. Επί ατομικών θεμάτων χωρεί αρνησικυρία του Ηγουμένου.
 - η. Αναπλήρωσις μέλους τινός του Ηγουμενοσυμβουλίου χωρεί ένεκα θανάτου, παραιτήσεως, παύσεως η μακράς απουσίας αυτού
2. Εκλογή Ηγουμενοσυμβουλίου
 - α. Η εκλογή των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου γίνεται δια μυστικής ψηφοφορίας υπό της Συνάξεως της Αδελφότητος. Εις περίπτωσιν καθ' ην η λήξις της θητείας του Ηγουμενοσυμβουλίου συμπίση με την χρείαν της θέσεως του Ηγουμένου, τότε παρατείνεται η θητεία του μέχρι της εκλογής νέου Ηγουμένου.
 - β. Η εκλογή προς ανάδειξιν μελών του νέου Ηγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται κατά μήνα Νοέμβριον του έτους καθ' ό λήγει η θητεία των μελών του προηγούμενου Ηγουμενοσυμβουλίου, εν ημέρα οριζομένη υπό του εν ενεργεία Ηγουμενοσυμβουλίου
 - γ. Τα της διεξαγωγής ρυθμίζει Εφορευτική Επιτροπή αποτελουμένη εκ του Ηγουμένου και δύο αδελφών, του αρχαιότερου και του νεωτέρου τη τάξει
 - δ. Δικαίωμα εκλέγεσθαι έχουν οι συμπληρώσαντες πενταετίαν από της εγγραφής των εις το Μοναχολόγιον
 - ε. Επί του υπό της Εφορευτικής Επιτροπής συνταχθέντος ψηφοδελτίου, αναγράφοντος τα ονόματα των υποψηφίων, σημειούνται δύο (2) σταυροί επί τριμελούς Ηγουμενοσυμβουλίου και τέσσαρες (4) σταυροί επί πενταμελούς. Πλείονες τούτων σημειούμενοι σταυροί καθιστούν το ψηφοδέλιον άκυρον.
 - ζ. Επί πάσης ισοψηφίας προκρίνεται ο αρχαιότερος τη τάξει αδελφός
 - η. Οι δύο πρώτοι επιλαχόντες ορίζονται ως αναπληρωματικά μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου και με την αυτήν διάρκειαν θητείας
 - θ. Ως προς τα λοιπά διαδικαστικά θέματα (δικαίωμα ψήφου, ενστάσεις, πρακτικά κ.λπ.) εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν τα προβλεπόμενα εις την εκλογήν Ηγουμένου.

- ι. Δια της υπογραφής του Πρακτικού τελειούται μεν και ολοκληρούται η διαδικασία εκλογής Ηγουμενοσυμβουλίου, τα μέλη όμως αυτού δεν αναλαμβάνουσι πάραυτα καθήκοντα, αλλά μετά την λήξιν της θητείας του προηγούμενου Ηγουμενοσυμβουλίου, ήτοι τη 1η του προσεχούς Ιανουαρίου
 - κ. Εντός δεκαπενθημέρου από της εκλογής ο Ηγούμενος υποβάλλει έγγραφον εις τον οικείον Επίσκοπον δι ο? γνωστοποιούνται τα μέλη του αναδειχθέντος νέου Ηγουμενοσυμβουλίου και εκζητούνται αι ευλογίαι αυτού, αίτινες παρέχονται υπ Αυτο?, εν ευαρεστήσει, γραπτώς
 - λ. Άμα τη αναλήψει των καθηκόντων του το Ηγουμενοσυμβούλιον συνερχόμενον εις πρώτην συνεδρίαν ορίζει εκ των μελών του, εκτός του Ηγούμενου, εν ως Γραμματέα και εν ως Οικονόμον. Οσάκις κρίνεται αναγκαίον, το Ηγουμενοσυμβούλιον δι αποφάσεώς του ορίζει βοηθόν γραμματέως, αδελφόν τινα εκ των μελών της Αδελφότητος, όστις συμμετέχει των συνεδρίων άνευ ψήφου.
3. Κένωσις θέσεως Ηγουμενοσυμβουλίου
- α. Κένωσις θέσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου γίνεται ένεκα θανάτου, παραιτήσεως ή παύσεως μέλους τινός αυτού
 - β. Μέλος του Ηγουμενοσυμβουλίου παύεται, όταν απουσιάση αδικαιολογήτως επί τρεις συνεχείς συνάξεις ή παρακωλύη καθ' οιονδήποτε τρόπον την λειτουργίαν αυτού
 - γ. Η παύσις ή αποδοχή της παραιτήσεως κρίνονται υπό της Συνάξεως της Αδελφότητος τη εισηγήσει του Ηγουμενοσυμβουλίου
 - δ. Προ της επιβολής της ποινής της παύσεως τας δύο αναγκαίας γραπτάς συστάσεις προς το μέλος του Ηγουμενοσυμβουλίου ποιείται ο Ηγούμενος
 - ε. Παραιτηθέν ή παυθέν μέλος του Ηγουμενοσυμβουλίου δύναται να επανεκλεγή, εφ' όσον εξέλιπον οι λόγοι οι οδηγήσαντες εις την παραίτησιν ή την παύσιν αυτού
4. Καθήκοντα και δικαιοδοσίαι Ηγουμενοσυμβουλίου
- α. Το Ηγουμενοσυμβούλιον, προεδρευομένου υπό του Ηγούμενου, ασκεί την διοίκησιν της Ιεράς Μονής κατά πάντας τους λοιπούς, πλην του πνευματικού, τομείς, διαχειρίζεται την κινητήν και ακίνητον περιουσίαν αυτής, αποδέχεται ή αποποιείται δωρεάς ή κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εις αγοράς και πωλήσεις ακινήτων οιασδήποτε αξίας, αποφασίζει δια την επέκτασιν ή συντήρησιν των οικοδομικών συγκροτημάτων τη εγκρίσει του Μητροπολίτου, μεριμνά δια την προμήθειαν πάντων των αναγκαίων εφοδίων και γενικώς αποφασίζει κυριαρχικώς, τηρούν τους Νόμους του κράτους και τους Κανόνες της Εκκλησίας περί πάσης υποθέσεως και περί παντός πράγματος της Ιεράς Μονής, εξαιρέσει μόνον των ζητημάτων εκείνων, άτινα ρητώς δια του παρόντος υπάγονται εις την αρμοδιότητα της Αδελφότητος. Προσέτι μεριμνά δι' όλας τας ατομικάς ανάγκας των αδελφών, ως και δια την ιατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν αυτών.
 - β. Συγκαλεί την σύναξιν της Αδελφότητος
 - γ. Αποφασίζει τη προτάσει του Ηγούμενου περί προσλήψεως ή αποβολής δοκίμων, ρασοφορίας μετ' ευχής, κουράς και προτάσεως προς χειροτονίαν αδελφών. Άνευ αποφάσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου, ουδείς δύναται να χειροτονηθή και ουδείς εξέρχεται της Ιεράς Μονής δι' έργον διακονίας εν τη Εκκλησία. Ο ορισμός του διακονήματος τούτου ανήκει αποκλειστικώς εις το Ηγουμενοσυμβούλιον και εις ουδένα έτερον, άνευ ουδεμιάς απολύτου εξαιρέσεως.
 - δ. Συντάσσει τον ετήσιον Προϋπολογισμόν και Απολογισμόν και υποβάλλει αυτούς εις τον οικείον Επίσκοπον προς έγκρισιν της νομιμότητος αυτού. Το Ηγουμενοσυμβούλιον δύναται να διαθέτη ετησίως δαπάνην ύψους, την οριζομένην υπό της κειμένης Νομοθεσίας δια τα Ν.Π.Δ.Δ., άνευ προκηρύξεως διαγωνισμού.
 - ε. Τας συμβάσεις υπογράφει ο Ηγούμενος εξουσιοδοτούμενος υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου. Έλλειψις εξουσιοδοτήσεως συνεπάγεται ακυρότητα της υπογραφείσης συμβάσεως.

- ζ. Επιστατεί των αρμοδίων διακονητών δια την ασφαλή διαφύλαξιν των ιερών εικόνων, των αγίων λειψάνων, των ιερών σκευών και των τυχόν τιμαλφών, παλαιών βιβλίων, χειρογράφων και άλλων πολυτίμων αντικειμένων, άτινα είναι κατακεχωρημένα εις ειδικόν κατάλογον
 - η. Εκ των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου ο Ηγούμενος, ο Γραμματεύς και ο Οικονόμος κρατούσι τας κλείδας του Ταμείου, μίαν διαφορετικήν εκάτερος, εν τω οποίω φυλάσσονται υπ' ευθύνης των τα χρήματα, τα τυχόν τιμαλφή, χρεώγραφα, ομόλογα, συμβόλαια κ.τ.ο.
 - θ. Το Ηγουμενοσυμβούλιον αποφασίζει επί παντός σοβαρού θέματος της Ιεράς Μονής, της αποφάσεώς του καταχωριζομένης εις το τηρούμενον βιβλίον Πρακτικών των συνεδριάσεών του. Το βιβλίον Πρακτικών υπογράφεται υπό του Ηγουμένου και των Ηγουμενοσυμβούλων. Είναι δυνατή η καταγραφή αντιρρήσεων η επιφυλάξεων εις τα πρακτικά. Εις περίπτωσιν αρνήσεως υπογραφής των πρακτικών υπ' ενός των Ηγουμενοσυμβούλων, παρά την σημείωσιν της αντιρρήσεως αυτού η σχετική απόφασις της πλειοψηφίας είναι ισχυρά και νόμιμος.
5. Καθήκοντα Γραμματέως
- α. Ο Γραμματεύς διεξάγει την πάσης φύσεως αλληλογραφίαν και συντάσσει τα πρακτικά του Ηγουμενοσυμβουλίου και της Συνάξεως της Αδελφότητος
 - β. Τηρεί τα βιβλία: • Εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων (Πρωτόκολλον) • Πρακτικών του Ηγουμενοσυμβουλίου, • Πρακτικών της Συνάξεως της Αδελφότητος, • Υλικού (Κινητής περιουσίας), • Το Μοναχολόγιον, • Το βιβλίον εγγραφής Δοκίμων, • Το Κτηματολόγιον και • Τον Κατάλογον Αγίων Λειψάνων, Κειμηλίων και Πολυτίμων Αντικειμένων
 - γ. Φυλάσσει το αρχείον της Ιεράς Μονής και την σφραγίδα αυτής
6. Καθήκοντα Οικονόμου
- α. Ο Οικονόμος διενεργεί εισπράξεις και πληρωμάς δι' ενσφραγίστων και επικεκυρωμένων υπό του Μητροπολίτου γραμματίων, προσυπογραφομένων υπό τε του Ηγουμένου. Ωσαύτως ενεργεί κατόπιν αποφάσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου αναλήψεις χρημάτων παρά Τραπεζών και οίωνδήποτε άλλων πιστωτικών οργανισμών ανεξαιρέτως.
 - β. Τηρεί τα βιβλία Ταμείου και Καθολικού Εσόδων και Εξόδων
 - γ. Συνεργαζόμενος μετά του Ηγουμένου μεριμνά δια την προμήθειαν και συντήρησιν των τροφίμων και όλων των χρειωδών πραγμάτων της Ιεράς Μονής, αποφεύγων τα άκρα της ελλείψεως και υπερβολής. Συνεργαζόμενος μετά του Μαγείρου χορηγεί καθ' εκάστην τα αναγκαιούντα εις είδος και ποσότητος, δια την παρασκευήν της καθημερινής τροφής. Εν γένει διακονεί μετ' επιμελείας τας υλικάς ανάγκας των αδελφών, μιμούμενος το τελούμενον υπό των Αποστόλων, εις την σύναξιν της πρωτοχριστιανικής Εκκλησίας, όπου "διεδίδετο εκάστω καθότι αν τις χρείαν είχεν„. Ο Οικονόμος έχει βοηθόν, όστις επιμελείται της καθαριότητος και ευταξίας των αποθηκών της Ιεράς Μονής.

Άρθρο 7

1. Τηρούμενα Βιβλία. Εν τη Ιερά Μονή τηρούνται μερίμνη του Ηγουμενοσυμβουλίου τα κάτωθι βιβλία: α) Βιβλίον Πρακτικών Ηγουμενοσυμβουλίου. β) Βιβλίον Πρακτικών Συνάξεως της Αδελφότητος. γ) Βιβλίον Εισερχομένων και Εξερχομένων Εγγράφων (Πρωτόκολλον). δ) Μοναχολόγιον. ε) Βιβλίον εγγραφής Δοκίμων. στ) Κτηματολόγιον. ζ) Βιβλίον Υλικού (Κινητής Περιουσίας). η) Βιβλίον Ταμείου. θ) Καθολικόν Εσόδων και Εξόδων. ι) Κατάλογος Αγίων Λειψάνων, Κειμηλίων και Πολυτίμων Αντικειμένων.

Άρθρο 8

1. Σφραγίς. Η σφραγίς της Ιεράς Μονής είναι κυκλική, φέρουσα εις το κέντρον αυτής την συμβολικήν

προεικόνισιν της του Χριστού Αγίας Αναστάσεως, ήτοι την παράστασιν του Προφήτου Ιωνά εξερχομένου εκ του κήτους, κύκλω δε την ένδειξιν: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-ΙΕΡΑ ΑΝΔΡΩΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΝ ΛΟΥΤΡΑΚΙΩ-.

Άρθρο 9

1. Η Σύναξις της Αδελφότητας. α) Η Σύναξις της Αδελφότητας απαρτίζεται εκ πάντων των εγγεγραμμένων εις το Μοναχολόγιον της Ιεράς Μονής αδελφών. Θεωρείται εν απαρτία εφ' όσον είναι παρόντα τα 2/3 των μελών της αδελφότητας, εκτός των περιπτώσεων δι' ας ορίζεται εν τω παρόντι Εσωτερικώ Κανονισμώ. Μη επιτευχθείσης της ως άνω απαρτίας των 2/3 η Σύναξις συνέρχεται πάλιν εις οριζομένην νέαν ημερομηνίαν, εφ' όσον παρίστανται το ήμισυ συν ένα των αδελφών. β) Η Σύναξις της Αδελφότητας συγκαλείται παρά του Ηγουμενοσυμβουλίου εισηγήσει του Ηγουμένου, εκτός των εν τω παρόντι Εσωτερικώ Κανονισμώ άλλως προβλεπομένων περιπτώσεων: - Εις περίπτωσιν εκτάκτου και λίαν σοβαρού προβλήματος της Ιεράς Μονής, προκειμένου να ζητηθή συμβουλευτικώς η γνώμη της Αδελφότητας. - Προς εκλογήν του Ηγουμένου και των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου. - Εις περίπτωσιν τροποποιήσεως, προσθήκης η καταργήσεως άρθρου τινός εκ των μη θεμελιωδών του παρόντος Κανονισμού. - Κατά τον μήνα Αύγουστον προς ανάθεσιν των διακονημάτων δια το νέον εκκλησιαστικόν έτος και κατά τον μήνα Ιανουάριον προς ενημέρωσιν της Αδελφότητας επί της εν γένει πορείας της Ιεράς Μονής. - Προς ενημέρωσιν των μελών της Αδελφότητας δια έκτακτα γεγονότα θρησκευτικά και εθνικά. γ) Αι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν. Των Συνάξεων τηρούνται πρακτικά, υπογραφόμενα παρά πάντων των παρόντων αδελφών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Άρθρο 10

1. Συγκρότησις. α) Η Αδελφότης συγκροτείται εκ πάντων των εγγεγραμμένων εις το Μοναχολόγιον της Μονής αδελφών. β) Η σειρά αρχαιότητος των αδελφών καθορίζεται από την προτεραιότητα εγγραφής των εις το Μοναχολόγιον.

Άρθρο 11

1. Κοινοβίασις. α) Ως προς την εισδοχήν νέων αδελφών εν τη Ιερά Μονή η Αδελφότης ακολουθεί την Ευαγγελικήν ρήσιν: «Τον ερχόμενον προς με ου μη εκβάλω έξω». Εν τούτοις η συγκαταριθμησις των προσερχομένων μεταξύ των αδελφών της Ιεράς Μονής γίνεται κατόπιν προσεκτικής δοκιμασίας προς διαπίστωσιν της γνησίας διαθέσεως και του ενθέου ζήλου αυτών δια την μοναχικήν ζωήν. β) Ως κατώτατον όριον ηλικίας δια την εγγραφήν υποψηφίου εις το Βιβλίον Εγγραφής Δοκίμων της Ιεράς Μονής ορίζεται το 18ον έτος συμπληρωμένον. Εάν ο προσερχόμενος έχη ηλικίαν μικροτέραν της προαναφερθείσης, απαιτείται έγγραφος συγκατάθεσις του ασκούντος την πατρικήν εξουσίαν, χωρίς ο τοιούτος να εγγράφεται εις το Βιβλίον Εγγραφής Δοκίμων έως της συμπληρώσεως του κατωτάτου ορίου ηλικίας. γ) Η πρόσληψις και η αποβολή των δοκίμων ανήκουσιν εις την αποκλειστικήν αρμοδιότητα και κρίσιν του Ηγουμένου και του Ηγουμενοσυμβουλίου, συγκατανεύοντος και του Επισκόπου. δ) Η είσοδος δοκίμου εις την Ιεράν Μονήν γίνεται κατόπιν υποβολής εγγράφου αιτήσεως αυτού προς το Ηγουμενοσυμβούλιον. ε) Η δοκιμασία διαρκεί τουλάχιστον επί τριετίαν. Εις εξαιρετικάς περιπτώσεις, περί

ων προβλέπει ο Ε Κανών της Πρωτοδευτέρας Συνόδου, ο χρόνος της δοκιμασίας δύναται να συντμηθή μέχρι των εξ (6) μηνών. Δύναται ακόμη και να εκταθή η διάρκεια δοκιμασίας τη εισηγήσει του Ηγουμένου και αποδοχή του Ηγουμενοσυμβουλίου. Οι δόκιμοι, κατά τον χρόνον της δοκιμασίας αυτών, προσφέρουσιν εργασίαν εις την Ιεράν Μονήν συμφώνως προς τας υποδείξεις του Ηγουμένου. στ) Οι δόκιμοι, μη όντες μέλη της Αδελφότητος, δεν παρίστανται εις τας συνάξεις αυτής, ή και αν, αδεία του Ηγουμενοσυμβουλίου, παραστώσι, δεν έχουσι δικαίωμα ψήφου. ζ) Προ της κουράς ο δόκιμος αδελφός οφείλει να διακανονίση την κινητήν και ακίνητον περιουσίαν του και να αποδεσμευθή ταύτης. η) Αποκλείεται η κατά τύπους μόνον εγγραφή εις το Μοναχολόγιον της Ιεράς Μονής. Ωσαύτως και επί τη βάσει του αιωνίου και ακαταλύτου δεσμού μεταξύ Γέροντος και υποτακτικού, εν ουδεμίᾳ περιπτώσει επιτρέπεται μετάπεμψις, μετεγγραφή η απόσπασις αδελφού εις ετέραν Ιεράν Μονήν άνευ της αβιάστου και μοναδικώς υπευθύνου γνώμης και συγκαταθέσεως του Ηγουμένου, ως τούτο ρητῶς ορίζεται παρά των Ιερών Κανόνων. θ) Ξενόκουρος Μοναχός γίνεται δεκτός εις την Ιεράν Μονήν κατ' οικονομίαν υπό την προϋπόθεσιν ότι επιθυμεί μονίμως να διαβίωσῃ εντός αυτής. Ο τοιούτος εγγράφεται οριστικῶς εις το Μοναχολόγιον της Ιεράς Μονής κατόπιν δοκιμασίας, του χρόνου καθοριζομένου υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου, μη δυναμένου να καθορισθῇ εις ολιγότερον του ενός έτους. ι) Αδελφός απερχόμενος της Ιεράς Μονής δι' οιανδήποτε αιτίαν, μετά την εις το Μοναχολόγιον εγγραφήν του, δύναται να λάβῃ μεθ' εαυτοῦ ἅπαντα τα εἶδη προσωπικῆς αὐτοῦ χρήσεως (ιεράς εικόνας, βιβλία, ενδύματα κ.τ.τ.), ἅτινα οὗτος εισηγάγε κατά την ἔλευσιν αὐτοῦ εν τη Ιερά Μονή. Η εν ὅλῳ ἢ εν μέρει επιστροφή περιουσιακῶν στοιχείων, μεταβιβασθέντων υπ' αὐτοῦ εις την Ιεράν Μονήν, ἢ η καταβολή οιασδήποτε αποζημιώσεως δι' αὐτά, εναπόκειται εις την ελευθέραν και ανεξέλεγκτον κρίσιν της Αδελφότητος, του απερχομένου ουδέν δικαίωμα ἔχοντος επ' αὐτῶν, ἄτε αποτελούντων ἤδη περιουσίαν της Ιεράς Μονής. Επανερχόμενος δε αυτοβούλως, γίνεται δεκτός κατόπιν αποφάσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου υπό ενιαύσιον δοκιμασίαν και μόνον ἅπαξ. ια) Δόκιμος Μοναχός, εἴαν ἔχῃ εγκαταλείψει την Ιεράν Μονήν και επιθυμῇ να επιστρέψῃ γίνεται δεκτός εφ' ὅσον εγκρίνει τούτο το Ηγουμενοσυμβούλιον. Εντάσσεται εις την σειράν των πρεσβείων Δοκίμου, ως εἴαν προσήρχετο κατ' εκείνην την ἡμέραν δια πρώτην φοράν εις την Ιεράν Μονήν, ανεξαρτήτως του προηγουμένου χρόνου της δοκιμασίας του. ιβ) Αδικαιολόγητος απουσία πέραν του ενός μηνός εκ της Ιεράς Μονής αποτελεί λόγον οριστικῆς διαγραφῆς εκ του Μοναχολογίου. ιγ) Ἄτομα διανοητικῶς ἢ ψυχικῶς ασθενῆ δεν γίνονται δεκτά εις την Ιεράν Μονήν ως δόκιμοι. ιδ) Οι δόκιμοι μανθάνουν Καινήν Διαθήκην, Ψαλτήριον, Παλαιάν Διαθήκην, βασικά ασκητικά έργα, μοναχικήν αγωγήν και ασκούνται εις την φύλαξιν του νοός. Προσέτι πειθαρχίαν τελείαν εν παντί, υπακοήν εσωτερικήν, βαθείαν και αναντίρρητον, ἄγνοιαν και λήθην εαυτοῦ και πάντων, ευγένειαν και λεπτότητα εν τοις λόγοις και τοις τρόποις, σεβασμόν πηγαίον, σιωπήν αγιοπρεπή. Ράθυμοι, καχύποπτοι, μεμψίμοιροι, γογγυσταί, κριταί αλλοτρίων πράξεων, απειθάρχητοι, οχληροί, ανυπάκοοι, επιμένοντες εις την γνώμην ἢ τον λόγον αυτών, διασπώντες την ενότητα της αδελφότητος, μεμφόμενοι τον Ηγούμενον ἢ την Διοίκησιν, διαστρέφοντες ψυχάς, σκανδαλοποιοί, παραβιάζοντες τον Κανονισμόν τούτον, ουδέποτε χειροθετούνται? καρέντες δε και επιμένοντες, δέον να αποπέμπωνται της Ιεράς Μονής «ως δοχεία και ερείπια πεπληρωμένα παθῶν». ιε) Αι παράγραφοι η και θ του άρθρου 11 δέον ὅπως τυγχάνουσιν και της εγκρίσεως του Μητροπολίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Άρθρο 12

1. Λατρεία. α) Κέντρον της λατρείας του Θεού δια τον Μοναχόν είναι ο Ναός. Ζη εντός της Εκκλησίας «ως μετά αγγέλων εν τω ουρανώ». Εν τω Ναώ διέρχεται το μέγιστον μέρος της καθημερινής του ζωής ο Μοναχός. Εντός αυτού αναδέχεται τα θεία νοήματα εκ των ύμνων και αναβιβάζεται ο νους του προς τα υπέρ αίσθησιν. Γίνεται κάτοχος της εμπειρίας των Αγίων και ο Νους του αναδεικνύεται εις «νουν Χριστού». Δια τούτο εις το Κοινόβιον το βάρος πίπτει επί της λατρευτικής ζωής. β) Δια των θησαυρών της Ιεράς Εκκλησιαστικής ημών παραδόσεως και της ομοφώνου Πατερικής σκέψεως έχει παραδοθή εις ημάς η τάξις της ημερονυκτίου Ακολουθίας. Ταύτην παρέλαβον και βιουν οι σύγχρονοι αδελφοί, οι οποίοι υποχρεούνται να την παραδώσουν και εις τους μεταγενεστέρους. γ) Αι ιεραί Ακολουθίαι δεν είναι απλούς και ξηρός τύπος, δηλαδή απλώς μηχανική ανάγνωσις η ψαλμωδία, εν παρουσία σώματος και απουσία πνεύματος, αλλά κοινωνία ανθρώπων και Θεού, η οποία οφείλεται να γίνεται «ευσχημόνως και κατά τάξιν». «Η αταξία και η ακοσμία εις μεν την θάλασσαν καταφέρει καταποντισμούς εις δε την γην σεισμούς, εις τας χώρας πολέμους, εις τας ψυχάς αμαρτίας και εις τας εκκλησίας καινοτομίας», η οποία δέον να αποφεύγηται. δ) Αι Ακολουθίαι θα αναγινώσκονται ευκρινώς και η ψαλμωδία θα γίνηται μετ' ευλαβείας, προσοχής, σεμνότητος και κατανύξεως. Γενικώς θα καταβάλλεται φροντίς δια την όσον το δυνατόν τελειωτέραν διεξαγωγήν αυτών. Προς τούτο ο Τυπικάρης ενημερώνει τους τυχόν φιλοξενουμένους μη Μοναστηριακούς Ιερείς, όταν ούτοι ιεροπρακτώσι εν τη Ιερά Μονή, ώστε να μη παρατηρήται αρρυθμία και διασαλεύεται η μοναχική τάξις. ε) Αγρυπνίαι τελούνται κατά τας Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτάς ως και κατά τας υπό του Τυπικού οριζομένας εορτάς Αγίων. Τίμιον οραματισμόν και διακαή πόθον της Αδελφότητος αποτελεί η καθ' εκάστην Κυριακή τέλεισις της ακολουθίας της Αγρυπνίας. στ) Παν το έχον σχέσιν με την θείαν λατρείαν οφείλει να ακολουθή τα παραδεδομένα μοναστικά πρότυπα και ειδικότερον τα αγιορειτικά τοιαύτα.

Άρθρο 13

1. Τράπεζα. α) Πλην του Ναού κατ' εξοχήν ιερός χώρος θεωρείται ο χώρος της Τραπέζης, επειδή πάντα τα της Μοναχικής ζωής αποβλέπουν εις τον σκοπόν της κατά Χριστόν τελειώσεως των Μοναχών. Δια τούτο οφείλουν να συμμετέχουν εν αυτή πάντες οι αδελφοί φέροντες ράσον και κουκούλιον τρώγοντες εν σιωπή και παρακολουθούντες την ανάγνωσιν. β) Γενικώς αποκλείεται η κρεωφαγία. Εις την τράπεζαν εκάστην Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευήν (πλην των καταλυσίμων ημερών) δεν παρατίθενται έλαιον και οίνος, εκτός εάν υπάρχουν λόγοι υγείας δια τινας αδελφούς, αυστηρώς εξεταζομένης της περιπτώσεως εκάστου υπό του Ηγουμένου. γ) Κατά την Αγίαν και Μεγάλην Τεσσαρακοστήν άπαξ της ημέρας παρατίθεται τράπεζα ανέλαιος κατά την μεσημβρίαν και δη μετά το πέρας της Ακολουθίας του Εσπερινού. Κατά δε τα Σάββατα και Κυριακάς αυτής, καθ' ας υπάρχει κατάλυσις οίνου και ελαίου, γίνεται διφαγία. Οι έχοντες λόγους υγείας και βαρείας εργασίας οικονομούνται υπό του Ηγουμένου. δ) Εις την Τράπεζαν των Μοναχών ουδέποτε παρακάθηνται γυναίκες, άνευ ουδεμιάς εξαιρέσεως.

Άρθρο 14

1. Υποχρεώσεις και καθήκοντα αδελφών. α) Πάντες οι αδελφοί του Κοινοβίου συγκροτούν εν σώμα. Απόδειξις της κατά Χριστόν ζωής των Μοναχών είναι η αγάπη. Η προς αλλήλους αγάπη είναι τεκμήριον της γνησίας μαθητείας εν τω Χριστώ. «Εν τούτῳ γνώσονται πάντες ότι εμοί μαθηταί εστε, εάν αγάπην έχητε εν αλλήλοις». β) Η καθημερινή ζωή των αδελφών διεξάγεται εντός των πλαισίων των υπό των Αγίων Πατέρων και της μακράϊνος μοναστικής παραδόσεως τεθεσπισμένων κανόνων και διατάξεων. γ) Έκαστος Μοναχός δέον να θεωρή τόσοσν την Ιεράν Μονήν όσον και το σώμα της Αδελφότητος ως στοιχεία συνδεδεμένα μετ' αυτο? δια δεσμών ισοβίων, αθραύστων και αδιαρρήκτων έχων κατά νουν τον λόγον του

Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου: «ει γαρ εκεί, καίτοι επί σαρκική ζεύξει, απηγόρευται ο χωρισμός, πόσω γε μάλλον επί πνευματική συναφεία». δ) Φυσιωτάτην απόρροιαν της θεμελιώδους και πρώτης αρχής του Ορθοδόξου Μοναχισμού αποτελεί η αληθής και τελεία υπακοή, την οποίαν έκαστος Μοναχός οφείλει προς τον Ηγούμενον, μη αντιλέγων προς αυτόν μηδέ κρίνων η επικρίνων αυτόν η παρακούων αυτού. Πάσα εντολή του Ηγουμένου να εκλαμβάνηται ως δοθείσα παρά του Θεού, δι' ο και οι αδελφοί οφείλουν να μην αντιτίθενται προς την γνώμην του, όταν ορίζη τι εξ εκείνων τα οποία συμβάλλουν εις την κοσμιότητα και ακρίβειαν της Μοναχικής ζωής. Έκαστος των αδελφών της Ιεράς Μονής αδιακρίτως υποτάσσεται εις τα κελεύσματα του Ηγουμένου. Το ίδιον θέλημα εις τον Μοναχόν είναι αμαρτία βαρεία. ε) Η έκπαλαι παραδεδομένη τάξις είναι να εξομολογούνται οι Μοναχοί εις τον Ηγούμενον, ως πνευματικόν Πατέρα και Οδηγόν, πάντας τους λογισμούς αυτών. «Το συνειδός είναι το έσοπτρον της υπακοής εκάστου Μοναχού». Η απόκρυψις πράξεων η και λογισμών εκ του Ηγουμένου συντελεί εις την πνευματικήν κατάπτωσην των Μοναχών. Εις περίπτωσιν καθ' ην ο Ηγούμενος θα είναι μοναχός, οι υποτακτικοί θα εξομολογούνται εις τον υπό του Ηγουμένου οριζόμενον πνευματικόν. στ) Εις τας μεταξύ των σχέσεις οι αδελφοί τηρούν μετά σχολαστικότητος την ιεραρχίαν. Οι μικρότεροι υπακούουν και σέβονται τους μεγαλύτερους, οι δε μεγαλύτεροι αγαπούν και συμπαρίστανται θετικώς εις την πρόοδον και την πνευματικήν ανάπτυξιν των μικροτέρων. ζ) Εις τας συζητήσεις θα αποφεύγεται η ισχυρογνωμοσύνη. Εξ ίσου και περισσότερον θα αποφεύγεται τόσο η κατάκρισις, η κρίσις και ο απλούς ακόμη σχολιασμός η ψιθυρισμός, όσον και ο έπαινος. η) Δεν επιτρέπεται να υπάρχη εις τας σχέσεις των Μοναχών της Ιεράς Μονής ουδέν σημείον ή σχήμα ή κίνημα οργής ή μνησικακίας ή φθόνου ή φιλονικίας, καθώς και πάσα κίνησις ή χειρονομία ή λόγος ή αντίδρασις βλέμματος ή έκφρασις προσώπου ή ο,τι άλλο προκαλεί εκ φύσεως την οργήν και την αντίδρασιν του πλησίον. θ) Οι Μοναχοί πρέπει να έχουν τελείαν αποταγήν και να εκριζούν εκ της καρδιάς των παν ίχνος προσκολλησεως εις οιονδήποτε πρόσωπον ή πράγμα εκ των του κόσμου. Εις την Αδελφότητα δεν πρέπει να υπάρχουν ο απρεπής ανταγωνισμός, καθώς και αι μερικά και ιδιαίτεροι φιλίας και «εταιρείαι». ι) Ποτέ αμαρτία, σφάλμα ή απροσεξία Αδελφού δεν πρέπει να γίνεται αφορμή εις το να ψυχρανθούν η αγάπη και η εκτίμησις των άλλων αδελφών είτε μεγαλύτερων είτε μικροτέρων. ια) Ο Αδελφός οφείλει πρωτίστως -εκτός μόνον εις την περίπτωσιν ασθενείας η ύπαρξις της οποίας ελέγχεται μετά σχολαστικότητος υπό του Ηγουμένου- να συμμετέχη εις πάσας τας ακολουθίας και να φροντίζη κατά την διάρκειαν αυτών να κατανοή τα νοήματα των ψαλλομένων και αναγινωσκομένων διότι ούτω θα δυναθῆ, δια της πολυχρονίου εντρυφήσεώς του εις αυτά, να αποκτήσῃ «νουν Χριστού». Ο ναός είναι δια τον αδελφόν «Πύλη του Ουρανού» δια της οποίας επικοινωνεί με την θριαμβεύουσαν εν ουρανοίς Εκκλησίαν ως «ηγορασμένος από των ανθρώπων απαρχή τω Θεώ και τω Αρνίω». ιβ) Εις πάσας τας Ιεράς Ακολουθίας οι μοναχοί φέρουν ράσον και κουκούλιον, εις όσας δε εκ των λατρευτικών εκδηλώσεων προβλέπει η μοναχική παράδοσις φέρουν και το μέγα σχήμα. ιγ) Έκαστος Αδελφός οφείλει να εκτελεί καθημερινώς τον ατομικόν του κανόνα, ο οποίος δια μεν τον μεγαλόσχημον αποτελείται από δώδεκα (12) κομβοσχοίνια των εκατόν (100) κόμβων και από εκατόν είκοσι (120) μεγάλας μετανοίας, δια δε τον μετ' ευχής ρασσοφόρον από εξ (6) κομβοσχοίνια των εκατόν (100) κόμβων και από εξήκοντα (60) μεγάλας μετανοίας. Ο κανών εκάστου των αδελφών θα μεταβάλληται αυξανόμενος η μειούμενος, μόνον κατόπιν ευλογίας του Ηγουμένου. Κατά την περίοδον του Πεντηκοσταρίου καταλιμπάνονται αι μεγάλοι μετάνοιοι, όπως και κατά τας Κυριακάς. ιδ) Εις την καθημερινήν ατομικήν προσευχήν συμπεριλαμβάνονται απαραίτητως οι «Χαιρετισμοί» της Κυρίας Θεοτόκου και η εν παντί καιρώ και τόπω μονολόγιστος «Ευχή» δια την συστηματικήν καλλιέργειαν της οποίας έκαστος αδελφός θα συνεργάζεται μετά του Γέροντος. Εις τούτο ο Αδελφός θα βοηθηθῆ μεγάλως και από την σιωπήν, την οποίαν θα ασκή οιανδήποτε εργασίαν η διακόνημα και αν εκτελή. ιε) Άπαντες οι αδελφοί υποχρεούνται να εγκαταβιούν εντός της Ιεράς Μονής. Η παραμονή των εις Μετόχιον της Ιεράς Μονής ή εις άλλην

Μονήν, ή εις οιονδήποτε άλλον χώρον επιτρέπεται μόνον εφ' όσον υπάρχει αποχρών λόγος, κατά την κανονικήν κρίσιν του Ηγουμένου και δια το χρονικόν διάστημα, το οποίον ήθελε ορισθή υπ' αυτού. ιστ) Αδελφός, όστις έχει επιφορτισθή αποφάσει του Ηγουμενοσυμβουλίου έργον διακονίας εν τη Εκκλησία, όπου και αν ευρίσκεται προσφέρων τας υπηρεσίας του, οφείλει να ζη και να πολιτεύεται ως να ευρίσκετο εν τω κελλίω του, μνημονεύων αδιαλείπτως της μοναχικής του ιδιότητος και εν ουδεμίᾳ περιπτώσει παραλείπων τας μοναχικάς του υποχρεώσεις. Επίσης θα καταβάλλη μέριμναν ώστε, το πρόγραμμα της διακονίας του εις το έργον της Αγίας ημών Εκκλησίας, ουδόλως να παρακωλύη το πρόγραμμα της Ιεράς Μονής. Παν ό,τι αφορά το είδος, τον τρόπον, την έκτασιν κ.λπ. του ιεραποστολικού έργου, ταύτα πάντα θα τα επιτελή εν απολύτῳ συνεργασίᾳ και υπακοή προς τον οικείον Επίσκοπον αποφεύγων την δημιουργίαν προσωποπαγούς εργασίας και οιασδήποτε φατρίας και μερισμού του Σώματος της Εκκλησίας. ιζ) Οι αδελφοί θα αποφεύγουν αυστηρώς τας πολυτελείς ενδυμασίας. Ο μοναχός πρέπει να είναι απέρिटτος και ταπεινός εις την όλην του εμφάνισιν, εφ' όσον κατά τον αββάν Ησαΐαν «ευκόσμησις σώματος ψυχής εστι καταστροφή». Η αυτή θεμελιώδης αρχή ισχύει και δια το κελλίον, τα απαραίτητα ατομικά είδη και την εν γένει σωματικήν δίαιταν των Αδελφών της Ιεράς Μονής. Μόνον δια τα ιερά άμφια, τα ιερά αντικείμενα και παν ό,τι χρησιμοποιείται εν τῷ Ναῷ θα καταβάλλεται η δέουσα φροντίς και επιμέλεια η αρμόζουσα εις τα της θείας λατρείας. ιη) Μία εκ των θεμελιωδών αρχών της μοναχικής ζωής είναι η ακτημοσύνη με την οποίαν και ο Ιησούς διήλθε την επίγειον ζωήν Του, ως διεβεβαίωσεν ο Ίδιος? «Αι αλώπεκες φωλεούς έχουνσι και τα πετεινά του ουρανού κατασκηνώσεις, ο δε υιός του ανθρώπου ουκ έχει που την κεφαλήν κλίνη». Κατά συνέπειαν το κελλίον, τα ενδύματα, τα υποδήματα και όλα ανεξαίρετως τα ατομικά είδη του μοναχού δεν είναι ιδικά του. Απλώς του παραχωρούνται από την Ιεράν Μονήν δια να τον εξυπηρετήσουν κατά τον χρόνον της επιγείου ζωής του. Δια τούτο τα χρησιμοποιεί μετά πολλής επιμελείας και προσοχής, γνωρίζων ότι η εξ αμελείας και κακής χρήσεως καταστροφή των είναι ιεροσυλία. ιθ) Η απόλυτος και αδιάκριτος υπακοή και αναφορά του υποτακτικού προς τον Γέροντα αποτελεί την μόνην ασφαλή οδόν σωτηρίας, την οποίαν ήδη προετίμησε και εξέλεξε δια της εντάξεώς του εις την Ιεράν Μονήν. Αι επιθυμίαι, αι επιδιώξεις, αι προοπτικάί του Μοναχού πρέπει να είναι πλήρως ενηρμονισμένοι, προσηρμοσμένοι και εξηλεγμένοι από τον μόνον υπεύθυνον της ψυχής του, τον Γέροντά του. Μεταξύ των, κατά τον Μ. Βασίλειον, συνάπτεται «σύμβασις πνευματικής συμβίσεως της άλυτον και αιώνιον την συνάφειαν κεκτημένης». Δια τούτο συμπληρώνει ότι «ο άπαξ εις σύνδεσμον και συνάφειαν ελθών πνευματικής αδελφότητος ουχ οίός τ' αν ή αποκόπτεσθαι και χωρίζεσθαι τούτων, οίς συνηρόσθη», εφ' όσον «ο πνευματική κοινωνία συναρμοσθείς, υπ' αυτώ μάρτυρι και μεσίτη τῷ Πνεύματι, υπόδικος επί τῷ χωρισμῷ γίνεται».

Άρθρο 15

1. Διακονήματα - Εργόχειρα. α) Το πρώτον και κύριον έργον του Μοναχού είναι η λατρεία και η προσευχή, το δε δεύτερον, αναγκαίον και αυτό δια την τελειώσιν του και μικρόν του πρώτου υπολειπόμενον, είναι η εργασία. Οι Μοναχοί «τας μεν νύκτας τοις ιεροίς ύμνοις και ταις παννυχίσι, τας δε ημέρας εις ευχάς τε ομού και την από των χειρών εργασίαν καταναλίσκουσι, τον αποστολικόν μιμούμενοι ζήλον». Κατά συνέπειαν πάντες οι αδελφοί θα εργάζωνται, έκαστος κατά το μέτρον των δυνάμεών του, εκτελούντες μετά ζήλου και επιμελείας και τα ευτελέστερα των έργων με την σκέψιν ότι πάσα εν τη Μονή εργασία είναι προσφορά προς τον Θεόν. β) Η διακονία δεν πρέπει να γίνεται αφορμή πνευματικής αδιαφορίας και ασυγχωρήτου περισπασμού δια τον Μοναχόν. Ούτος όσον του είναι δυνατόν θα εξασφαλίξη εαυτόν «εν πάση νήψει» κατά την άσκησιν του διακονήματός του. γ) Η ανάθεσις των διακονημάτων γίνεται κατά την τακτικήν Σύναξιν του Αυγούστου (όρα άρθρον 9, β παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού) και λαμβάνονται

υπ' όψιν αι ικανότητες των Αδελφών. Εις την διακριτικήν δε δικαιοδοσίαν του Ηγουμένου εναπόκειται η τυχόν επιβαλλομένη δι' οιονδήποτε λόγον αλλαγή διακονήματος αδελφού τινος κατά την διάρκειαν του έτους. δ) Εις την εργασίαν των αδελφών περιλαμβάνονται κατά πρώτον λόγον τα ανέκαθεν κεκανονισμένα μοναστηριακά διακονήματα (αρχοντάρης, τυπικάρης, μάγειρος, εκκλησιαστικός, βηματάρης, κηπουρός κ.λπ.). Εις τα ανωτέρω διακονήματα δύνανται να συμπεριληφθούν και αυτά της αγιογραφίας και κατασκευής θυμιάματος. ε) Ο επί του Τυπικού τεταγμένος αδελφός (Τυπικάρης) λαμβάνεται εκ των εγκριτωτέρων. Τηρεί εν παντί καιρώ και τόπω την εκκλησιαστικήν και δη την της Ιεράς Μονής τάξιν, ως αύτη έχει καταγραφεί και καθιερωθεί εις ευταξίαν της καθ' εκάστην αδομένης ακολουθίας, εν τοις τελουμένοις, πονών τούτο «εμφρόνως και συντόνως, θεοπρεπώς τε, πραέως, κεκριμένως». Ούτος συμφώνως τη τυπική διατάξει οφείλει να διορίζη εκ των αδελφών τους ψάλτας, κανονάρχην και διαβαστάς. Δια να μη γίνεται όμως εν τω Ιερώ Ναώ η παραμικρά χασμωδία, άπαντες οι αδελφοί να υποτάσσωνται εις τον τυπικάρην, όστις όποιον αδελφόν διορίση είτε προς ανάγνωσιν, είτε προς ψαλμωδίαν, οι λοιποί αδελφοί να μη κάμνωσιν την ελαχίστην παρατήρησιν. στ) Η διακονία των ψαλτών επιτελουμένη εν καταύξει, εν εγρηγόρσει και συμμετοχή εις τα ψαλλόμενα, εις εαυτούς μεν πολλήν την από των στίχων ωφέλειαν προσπορίζει, την δε Αδελφότητα «μετάρσιον εν τω της τρυφής Παραδείσω μετοικίζει». Εις τούτο τα μέγιστα θα συμβάλη και η σύντονος προσπάθεια, δια την καλλιέργειαν και άσκησιν της Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής. ζ) Ο Εκκλησιαστικός έχει την φροντίδα και την ευθύνην της φιλοκαλίας του Καθολικού και των Παρεκκλησίων, εν οίς και το του Κοιμητηρίου ως και την των κανδηλών επιμέλειαν. Κρούει το «τάλαντον» και τους κώδωνας της Εκκλησίας δια την τέλει των ιερών Ακολουθιών κατά την υπό του προγράμματος ωρισμένην ώραν. Φροντίζει έτι και δια την έγκαιρον αφύπνισιν των αδελφών. η) Ο Βηματάρης φροντίζει δια την τάξιν και φιλοκαλίαν του Ιερού Βήματος. Εν συνεννοήσει μετά του Ηγουμένου μεριμνά δια την χρήσιν ιερών σκευών, αμφίων κ.τ.τ. κατά τας επισήμους εορτάς. θ) Ο Βιβλιοφύλαξ φροντίζει δια την τάξιν και καθαριότητα της βιβλιοθήκης της Ιεράς Μονής, ως και των βιβλίων. Μεριμνά εν συνεννοήσει μετά του Ηγουμένου δια την συμπλήρωσιν και εμπλουτισμόν αυτής και τυχόν ανανέωσιν εφθαρμένων βιβλίων. Εξυπηρετεί τας εις βιβλία ανάγκας των αδελφών, κρατών πάντοτε σημείωσιν περί τούτου, και έχει την συντήρησιν των υπάρχόντων χειρογράφων και κειμηλίων της Ι. Μονής. ι) Η ομάς των Αδελφών, οι οποίοι διακονούν εις το μαγειρείον, την τράπεζαν και το μαγκιπέιον (ζυμωτήριον,) υπό την υπευθυνότητα και την συνεργασίαν του Οικονόμου, «πολύν φέρουσι τον κόπον καθ ημέραν» παρασκευάζοντες τα της Κοινοβιακής Τραπέζης, επιμελούμενοι της καθαριότητος και αποκαταστάσεως των σχετικών χώρων και αντικειμένων, «αλίζοντες εν ταυτώ ευχαίς ώσπερ αρτύσεις» τα παρασκευαζόμενα δια τα τέκνα του Θεού, τους αδελφούς των. Η επίπονος διακονία των καθίσταται «πλυτρίς πταισμάτων» κατά τον άγιον Θεόδωρον τον Στουδίτην, ασκουμένη βεβαίως εν επιγνώσει και συνειδήσει. Ο Μάγειρος δεν επιτρέπει να παραμένουν εις το Μαγειρείον οι μη διακονούντες εν αυτώ. ια) Ο Αρχοντάρης είναι επιφορτισμένος με την εξυπηρέτησιν των προσκυνητών και ξένων. Άμα τη εμφανίσει προσκυνητού η επισκεπτών αναγγέλλει τούτο εις τον Ηγούμενον. «Μετά πολλής σπουδής χρησιμοποιείται την φιλοξενίαν, ίνα μη μόνον αγγέλους, αλλά και τον Θεόν υποδέξηται η Μονή» και διακονεί περιπατών εν σοφία, ίνα εκ της διακονίας του, εις τας καρδίας των φιλοξενουμένων εναπομένουν «υπομνήματα» ανθρώπων όντως αφιερωμένων εις τον Θεόν. «Ευλογίας» εις τους επισκέπτας να μη δίδη πας τις, αλλά μόνον ο Ηγούμενος η ο επιτετραμμένος επί των ξένων Αδελφός εν συνεννοήσει μετά του Ηγουμένου. ιβ) Ο Πορτάρης (Πυλωρός) φροντίζει δια την άνοιξιν η σφράγισιν των εξωτερικών θυρών της Ι. Μονής κατά τας κεκανονισμένας ώρας, οδηγεί τους προσκυνητάς εις το «Αρχονταρίκιον», αναγγέλλει την άφιξιν αυτών εις τον επιτετραμμένον επί των ξένων Αδελφόν, αν ούτος δεν ευρίσκηται εις την θέσιν του έχων κατά νουν πάντοτε την προτροπήν του Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου: «Άγγελλε ταύτα των όσα πρέπει φάναι, σίγα δ εκείνα των όσα βλάβην φέρει». ιγ) Την καθαριότητα των εσωτερικών και

εξωτερικών χώρων της Ι. Μονής ασκεί ομάς αδελφών εις χρονικά διαστήματα κατά τας ανάγκας της Ι. Μονής, ώστε τα πάντα ν' απηχούν την ψυχικήν ευκοσμίαν και αρμονίαν των μοναχών. Εργασίαι βαρείας μορφής δύνανται να εκτελούνται υπό λαϊκών τη ευθύνη του Ηγουμένου, όταν οι αδελφοί δεν επαρκούν η αδυνατούν ν ανταποκριθούν. ιδ) Πλην των καθορισμένων διακονημάτων οι Αδελφοί ασκούν και «εργόχειρον» αναλόγως προς τας ικανότητας αυτών και πάντοτε τη ευλογία του Ηγουμένου. «Εργόχειρα» είναι η αγιογραφία, η κηροπλαστική, η κατασκευή κομβοσχοινίων και θυμιάματος και ει τι έτερον ορίσει ο Ηγούμενος συναφές και αρμόζον προς την μοναχικήν ζωήν. Η Ι. Μονή οφείλει να συντρέχη το έργον της Εκκλησίας, της σωτηρίας δηλαδή των ψυχών, και δια του γραπτού λόγου, ήτοι δια της εκδόσεως βιβλίων και άλλων καταλλήλων εντύπων με καθαρώς Αγιογραφικήν και Πατερικήν γραμμήν. Υπέρ πάντα τα διακονήματα τοποθετείται η αγάπη, η ταπεινωσις και η ενότης της Αδελφότητος. «Όσον γαρ εάν κοπιάση άνθρωπος και μη έχη την αγάπην εις τον πλησίον, εις μάτην εκοπίασεν» λέγει ο Μ. Αθανάσιος.

Άρθρο 16

1. Φιλοξενία. α) Η δοχή γενικώς των ξένων γίνεται μεθ' απλότητος και αγάπης. Την διακονίαν ταύτην επιτελεί κατάλληλος αδελφός, ο «αρχοντάρης» μετά προσηθείας, συνέσεως και σοβαρότητος. Των κληρικών και των μοναχών η φιλοξενία γίνεται μετ' επιμελείας και σεμνότητος. Των ανδρών μετά θείας ευλαβείας, εν Χριστώ αγάπης και απλότητος. Των γυναικών εν γένει, εν τόπω ειδικώ μετά προσοχής και σωφροσύνης. β) Μετά των επισκεπτών έρχεται εις επαφήν και συνομιλίαν, πλην του αρχοντάρη, ο Ηγούμενος και οι υπό τούτου έχοντες ειδικήν ευλογίαν αδελφοί. γ) Η διανυκτέρευσις γυναικών εντός της Ανδρώας Μονής είναι παντελώς απηγορευμένη. δ) Λόγω στενότητος χώρου αλλά και λόγω υπάρξεως ξενοδοχείων πλησίον της Ι. Μονής, διανυκτέρευσις και φιλοξενία παρέχεται εις μεμονωμένα άτομα κατόπιν αδείας του Ηγουμένου, ουδέποτε δε εις οργανωμένας ομάδας, εκδρομείς, κ.λπ. ε) Οι επισκέπται κατ' αρχήν γίνονται δεκτοί εις μίαν επίσκεψιν. Δια την παραμονήν γνωστών προσώπων επί περισσοτέρας ημέρας και μέχρι μιας εβδομάδος αποφασίζει ο Ηγούμενος, δια μεγαλύτερον δε χρονικόν διάστημα το Ηγουμενοσυμβούλιον. στ) Οι φιλοξενούμενοι δεν επιτρέπεται να εισέρχωνται εις τους τόπους διαμονής και εργασίας των αδελφών άνευ ευλογίας. ζ) Οι φιλοξενούμενοι δύνανται να συμμετέχουν εις την λατρευτικήν ζωήν της αδελφότητος και εις εργασίας τινάς, πάντοτε τη αδεία του Ηγουμένου. η) Πάσα επίσκεψις εις τους αδελφούς η εξομολόγησις επισκεπτών γίνεται εν καθορισμένω τόπω. θ) Η είσοδος της Ι. Μονής παραμένει κλειστή δια τους προσκυνητάς κατά τας ώρας 12 - 4 μ.μ. και μετά την δύσιν του ηλίου, ως και κατά την πρώτην εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. ι) Πρόσωπα άγνωστα, παρέχοντα εκ της εν γένει εμφανίσεως και συμπεριφοράς αυτών ενδείξεις ανωμάλου ψυχοδιανοητικής καταστάσεως, δεν πρέπει να διανυκτερεύουν εν τη Ι. Μονή. ια) Βασικαί προϋποθέσεις παραμονής των φιλοξενουμένων εις την Ι. Μονήν, είναι η ευπρεπής διαγωγή, η κοσμία συμπεριφορά, η συμμόρφωσις προς τας υποδείξεις και παραγγελίας των μελών της Αδελφότητος και εν γένει η θεάρεστος παράστασις αυτών εν τη Ι. Μονή. Πάσα παρεκτροπή συνεπάγεται την άμεσον απομάκρυνσιν του φιλοξενουμένου εκ της Ι. Μονής.

Άρθρο 17

1. Σχέσεις εξωτερικά των Μοναχών. α) Εις τας σχέσεις των οι Μοναχοί με ανθρώπους εκτός της Αδελφότητος δεν λησμονούν ότι η μοναχική εμπειρία ακολουθεί την λύσιν των δεσμών μετά του κόσμου, την αλλοτρίωσιν των προσκαίρων, την απελευθέρωσιν από κοινωνικών σχέσεων και καθηκόντων, και αποκτάται δια κόπων και μόχθων νυχθημέρων. Επομένως ενθύμησις «του προτέρου βίου» η ανάμειξις μετά της εν τω κόσμω ζωής καταργεί τον περίβολον της μοναχικής πολιτείας. β) Οι γονείς και αδελφοί των

Μοναχών θεωρούνται γονείς και αδελφοί απάσης της Αδελφότητος και «ει κατά Θεόν ζώσιν» απολαύουσι τιμής και ενισχύσεως. Τα μέλη όμως του Κοινοβίου είναι προφανώς αποκεκομμένα από των οικείων αυτών. Εν τοις κελλίσις αποφεύγονται επισκέψεις συγγενών ή φίλων. Μετ' επισκεπτών, γνωστών ή μη, συζητούν οι Μοναχοί μόνον κατόπιν αναθέσεως. Δεν αποκαλύπτουν ουδέν εις ανθρώπους μη ανήκοντας εις την Αδελφότητα ουδέ εισφέρουν εις αυτήν ιδέας η γεγονότα του εξωτερικού κόσμου, ει μη μόνον κατόπιν ευλογίας. γ) Η ανταλλαγή επιστολών, παν μέσον έξωθεν ενημερώσεως η έσωθεν επικοινωνίας και αι εκτός της Ι. Μονής επισκέψεις συνιστούν αυτόχρημα κοινωνίαν αυτών, άτινα απηρνήθη ο Μοναχός. Η αναγκαία αλληλογραφία διεξάγεται εν γνώσει και κατά βούλησιν του Ηγουμένου. Εκ της Ι. Μονής ανά δύο εξέρχονται οι αδελφοί δια τας χρείας φέροντες πάντοτε αρτίαν ενδυμασίαν, διάγοντες μετά σοβαρότητος και συνέσεως. Ουδείς δικαιωματικώς ζητεί δι' οιονδήποτε λόγον άδειαν εξόδου εκ της Ι. Μονής.

Άρθρο 18

1. Πειθαρχικός έλεγχος. α) Ο πειθαρχικός έλεγχος ασκείται κατά πρώτον λόγον και εν παντί υπό του Ηγουμένου, όστις και επιβάλλει τα υπό των Ιερών Κανόνων προβλεπόμενα επιτίμια μετά διακρίσεως και αγάπης, αποβλέπων εις την διόρθωσιν του σφάλλλοντος αδελφού. β) Εις περίπτωσιν υποτροπής η βαρυτέρου τυχόν παραπτώματος, τον πειθαρχικόν έλεγχον ασκεί το Ηγουμενοσυμβούλιον. γ) Εάν δε, ο μη γένοιτο, συμβή παράπτωμα επισύρον και κανονικάς κυρώσεις η απειλούν την εύρυθμον λειτουργίαν της Ι. Μονής, τότε επιλαμβάνεται το? θέματος η Σύναξις της Αδελφότητος. Αι συνήθως επιβαλλόμεναι ποινάί είναι αι κάτωθι: • Παραίνεις και νουθεσία η και επιτίμησις του παρεκτραπέντος αδελφού κατ' ιδίαν. • Επίπληξις ενώπιον του Ηγουμενοσυμβουλίου. • Επίπληξις ενώπιον της Αδελφότητος. • Επιβολή επιτιμίου, ήτοι ωρισμένος αριθμός κομβοσχοινίων η γονυκλισιών. • Αποχή εκ της κοινής Τραπέζης επί ωρισμένας ημέρας. • Παύσις από τυχόν διακόνημα. • Υποβιβασμός εις την ιεραρχικήν σειράν, προσωρινός η μόνιμος. • Έκπτωσις από του αξιώματος του Ηγουμενοσυμβούλου. • Προσωρινή αποβολήν από την Ι. Μονήν, διαρκείας μέχρις εξ μηνών, μετ' εγκλεισμού εις ετέραν Μονήν. • Οριστική αποβολή του αδελφού εκ της Ι. Μονής, εις περίπτωσιν σοβαράς παρεκτροπής, τη εγκρίσει του οικείου Μητροπολίτου. δ) Βαρυτέραν των ανωτέρω ποινήν δύναται να επιβάλλη μόνον ο οικείος Μητροπολίτης, βάσει του Νόμου περί Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Άρθρο 19

1. Πρόσοδοι. Αι πρόσοδοι της Ιεράς Μονής προέρχονται: α) Εκ της πωλήσεως κηρού. β) Εκ πάσης φύσεως δωρεών, εισφορών, κληρονομιών κ.λπ. γ) Εκ της καλλιιεργείας της αγροτικής εκτάσεως. δ) Εκ της πωλήσεως βιβλίων, εργοχείρων κ.λπ. ε) Εκ κρατικών επιχορηγήσεων. στ) Εξ ενοικίων. ζ) Εκ πάσης χρηστής και νομίμου πηγής.

Άρθρο 20

1. Διάθεσις προσόδων. Αι πρόσοδοι της Ιεράς Μονής διατίθενται: α) Δια τας πάσης φύσεως ανάγκας των αδελφών (διατροφήν, ενδυμασίαν, ιατροφαρμακευτικήν περίθαλψιν κ.τ.ο.). β) Δια την συντήρησιν και επέκτασιν των κτιριακών εγκαταστάσεων. γ) Δια την προμήθειαν και συντήρησιν πάντων των

συντελούντων εις την εύρυθμον λειτουργίαν της Ιεράς Μονής. δ) Δια την φιλοξενίαν των προσκυνητών. ε) Δι' ελεημοσύνην και άλλας εκδηλώσεις αγάπης. Δια πάσαν δαπάνην μη περιλαμβανομένην μεταξύ των ανωτέρω αποφασίζει το Ηγουμενοσυμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΓΕΝΙΚΑΙ - ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 21

1. Εγκρίσει του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου δύναται η Ιερά Μονή να ιδρύση εντός των ορίων της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου Μετόχιον είτε εξ υπαρχής είτε εις κατάλληλον κτήμα εξ αυτών άτινα θα περιέλθουν εις την Ι. Μονήν μετά την λήξιν των δικαστικών αγώνων. Δι' αποφάσεως της Αδελφότητος λαμβανομένης δια πλειοψηφίας των 2/3 του συνόλου αριθμού των μελών αυτής, δύναται να μεταφερθή η έδρα της Ι. Μονής εις εν των μετοχίων αυτής, μηδόλως μεταβαλλομένου εκ της τοιαύτης μεταφοράς του ισχύοντος νομικού καθεστώτος αυτής. Τα μετόχια αποτελούν απλά εξαρτήματα της Ι. Μονής και έχουν με αυτήν μίαν ενιαίαν νομικήν υπόστασιν.

Άρθρο 22

Παν θέμα μη προβλεπόμενον υπό του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού ρυθμίζεται υπό του Ηγουμενοσυμβουλίου.

- 1.

Άρθρο 23

1. Εάν παραστή ανάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως η και καταργήσεως άρθρου η και άρθρων τινών εκ των μη θεμελιωδών του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού, αποφασίζει η Αδελφότης, κατόπιν ητιολογημένης εισηγήσεως του Ηγουμενοσυμβουλίου, εφ' όσον συμφωνήσουν προς τούτο τα 2/3 των μελών αυτής. Των τροποποιήσεων τούτων λαμβάνει γνώσιν ο Μητροπολίτης δια την υπ αυτού τε και της Ιεράς Συνόδου έγκρισιν.

Άρθρο 24

1. α) Μέχρι της συμπληρώσεως του προβλεπομένου υπό του άρθρου 39§5 του Νόμου 590/1977 αριθμού των μελών της Αδελφότητος δια την εκλογήν των Μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου, τα μέλη αυτού διορίζονται κατά τας διατάξεις του άρθρου τούτου. β) Άμα τη συμπληρώσει του προβλεπομένου ως ανωτέρω αριθμού των μελών της Αδελφότητος η σύναξις συγκαλουμένη εντός μηνός επικυροί και αναγνωρίζει τον ήδη εγκατεστημένον υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ.κ. Παντελεήμονος Ηγούμενον συμφώνως των διαλαμβανομένων εν τω άρθρω 1 του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού και προβαίνει εις την εκλογήν μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου κατά τας διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 25

1. Η ισχύς του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις το περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ο Κανονισμός αυτός να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως Αθήνα, 7 Μαΐου 1996 Ο Πρόεδρος Ο Αθηνών ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

Αθήνα, 2015-10-07